

ชาวใต้เรียกมันนิว่าเงาะบ้าง ชาโกบ้าง เงาะชาโกบ้างย ชาวไทยรู้จักคำเงาะจากผลไม้เงาะย เจ้าเงาะในชาดกสังข์ทองย และเงาะป่า
ในบทพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ถิ่นอาศัยอยู่ในป่าเทือกเขาบรรทัดในจังหวัดตรัง สตูล พัทลุง สงขลา ยะลา

เงาะโกมันนิมีภาษาของตนเอง เครื่องมือทำมาหาเลี้ยงชีพอันเป็นอัตลักษณ์คือบอくだหรือบอเลาย มีลูกดอกติดยางน่องยาสลบมั่งที่สัตว์ใหญ่ต้องหลบ